

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 1 октомври 2015 година****за уведомяване на трета държава относно възможността да бъде определена за несътрудническа трета държава в борбата с незаконния, недеklarиран и нерегулиран риболов**

(2015/C 324/10)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1005/2008 на Съвета от 29 септември 2008 г. за създаване на система на Общността за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеklarиран и нерегулиран риболов, за изменение на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1936/2001 и (ЕО) № 601/2004 и за отмяна на регламенти (ЕО) № 1093/94 и (ЕО) № 1447/1999 ⁽¹⁾, и по-специално на член 32 от него,

като има предвид, че:

1. ВЪВЕДЕНИЕ

- (1) С Регламент (ЕО) № 1005/2008 (наричан по-долу „Регламентът относно ННН риболов“) се създава система на Съюза за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеklarиран и нерегулиран (ННН) риболов.
- (2) В глава VI от Регламента относно ННН риболов се предвижда процедурата за определяне на несътруднически трети държави, действията, които се предприемат спрямо тези държави, съставянето на списък с такива държави, заличаването от този списък, оповестяването на въпросния списък и всякакви извънредни мерки.
- (3) В съответствие с член 32 от Регламента относно ННН риболов Комисията уведомява съответните трети държави за възможността да бъдат определени за несътруднически трети държави. Това уведомяване има предварителен характер. То се основава на критериите, заложи в член 31 от Регламента относно ННН риболов. Комисията също така предприема всички действия, предвидени в член 32 от посочения регламент, по отношение на уведомените трети държави. По-специално Комисията включва в уведомлението информация относно основните факти и съображения, довели до определяне на дадени трети държави за несътруднически, и дава възможност на тези държави да отговорят и предоставят доказателства, които опровергават определянето, или, когато е целесъобразно — план за действие и предприетите мерки за подобряване на положението. Комисията осигурява на уведомените трети държави подходящ срок за отговор на уведомлението и разумен срок, за да коригират положението.
- (4) В съответствие с член 31 от Регламента относно ННН риболов Комисията определя третите държави, които счита за несътруднически в борбата с ННН риболов. Дадена трета държава се определя за несътрудническа, ако не изпълнява своите задължения в съответствие с международното право като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара и не предприема действия за предотвратяване, възпиране и премахване на ННН риболов.
- (5) Определянето на несътрудническите трети държави се основава на прегледа на цялата информация, посочена в член 31, параграф 2 от Регламента относно ННН риболов.
- (6) В съответствие с член 33 от Регламента относно ННН риболов Съветът съставя списък на несътрудническите трети държави. По отношение на тези държави се прилагат мерките, определени, наред с другото, в член 38 от Регламента относно ННН риболов.
- (7) Понятието за отговорност като държава на знамето и като крайбрежна държава бележи постоянно укрепване в международното право в областта на рибарството и понастоящем се разглежда като задължение за „дължимата грижа“, което представлява задължение да се полагат възможно най-големи усилия и да се прави всичко възможно, за да се предотврати ННН риболов, което включва задължението да се приемат необходимите административни и принудителни мерки, за да се гарантира, че риболовните кораби, плаващи под знамето на тази държава, нейните граждани и риболовните кораби, действащи в нейни води, не участват в дейности, които нарушават приложимите мерки за опазване и управление на морските биологични ресурси, а в случай на нарушение — да се сътрудничи и да се провеждат консултации с други държави с цел да се разследва и, ако е необходимо, да се налагат санкции, които са достатъчни за възпиране на нарушенията и за лишаване на нарушителите от изгодите от незаконните им дейности.

⁽¹⁾ ОВ L 286, 29.10.2008 г., стр. 1.

- (8) В съответствие с член 20, параграф 1 от Регламента относно ННН риболов заверените от трети държави на знамето сертификати за улов се приемат, при условие че Комисията е била уведомена относно организацията за прилагане, контрол и изпълнение на законите, подзаконовите актове и мерките за опазване и управление, които риболовните кораби на съответните трети държави са длъжни да спазват.
- (9) В съответствие с член 20, параграф 4 от Регламента относно ННН риболов Комисията установява административно сътрудничество с трети държави в области, свързани с прилагането на този регламент.

2. ПРОЦЕДУРА ПО ОТНОШЕНИЕ НА РИБОЛОВНИЯ СУБЕКТ ТАЙВАН

- (10) Комисията прие уведомлението на риболовния субект Тайван⁽¹⁾ (наричано по-долу „Тайван“) като държава на знамето⁽²⁾ съгласно член 20 от Регламента относно ННН риболов, считано от 28 януари 2010 г.
- (11) В рамките на административното сътрудничество, предвидено в член 20, параграф 4 от Регламента относно ННН риболов, през периода 20—24 февруари 2012 г. Комисията осъществи мисия за оценка в Тайван с подкрепата на Европейската агенция за контрол на рибарството (EFCA) и беше изготвен доклад на място.
- (12) Целта на посещението беше да се провери информацията относно установената в Тайван организация за прилагането, контрола и изпълнението на законите, подзаконовите актове и мерките за опазване и управление, които риболовните кораби на Тайван са длъжни да спазват, предприетите от тази държава мерки за изпълнение на нейните задължения в борбата с ННН риболов и изпълнението на задълженията за прилагането на схемата на Съюза за сертифициране на улова.
- (13) Тайван предостави допълнителна информация на 8 март 2012 г. и становище относно доклада на 19 март 2012 г.
- (14) На 2 юли 2012 г. Тайван предостави допълнителна информация (статистически данни за вноса/износа на риба и рибни продукти във/от Тайван, разбити по видове риба и рибни продукти и по държава на произход/държава на местоназначение за периода от 2010 г. до първото тримесечие на 2012 г.).
- (15) През периода 17—19 юли 2012 г. Комисията проведе последваща мисия в Тайван, за да проследи всички действия, предприети от Тайван вследствие на първата мисия.
- (16) На 14 декември 2012 г. се проведе техническа среща между Тайван и Комисията, на която беше представен предварителен вариант на „Национален план за действие на Тайван за предотвратяване, възпиране и премахване на ННН риболов“ (НПД за ННН риболов).
- (17) След тази среща на 21 декември 2012 г. Комисията представи подробен и разработен преглед на правилата на Съюза по отношение на контрола, проследяването, политиките за управление на рибарството и въведените от Съюза политики относно ННН риболов.
- (18) На 27 февруари 2013 г. Тайван представи проект на вариант на Националния план за действие.
- (19) На 29 март 2013 г. Тайван представи окончателния вариант на НПД за ННН риболов и копие от плана на Тайван за работа срещу ННН риболов в отговор на сътрудничеството между Тайван и ЕС в борбата с ННН риболов.
- (20) На 27 февруари 2014 г. се проведе техническа среща между Комисията и Тайван за проследяване на всички действия, предприети от Тайван, и заключенията от нея бяха изпратени на Тайван на 12 март 2014 г.
- (21) На 20 август 2014 г. Комисията изпрати подробен преглед на своите забележки и становища относно осъществените или планирани действия на Тайван съгласно НПД за ННН риболов.
- (22) На 23 октомври 2014 г. Тайван представи актуализиран вариант на Напредъка на Тайван в сътрудничеството в действията за борба срещу ННН риболов.
- (23) На 24 октомври 2014 г. беше осъществена видеоконферентна връзка между Комисията и Тайван за проследяване на всички действия, предприети от Тайван, и на 31 октомври 2014 г. Комисията изпрати своите заключения.

⁽¹⁾ Отделна митническа територия Тайван, Пенгу, Кинмен и Матцу („Китайски Тайпе“).

⁽²⁾ Термините „state“ и „country“ („държава“) се използват по отношение на риболовния субект Тайван единствено в контекста на Регламента относно ННН риболов.

- (24) На 28 октомври 2014 г. Тайван представи Националния план за действие за управление на риболовния капацитет (НПД за риболовния капацитет).
- (25) На 17 декември 2014 г. Тайван представи подробен план за обхвата на електронния бордов дневник и общ проект на схемата за декларациите за разтоварване.
- (26) На 18 декември 2014 г. беше осъществена видеоконферентна връзка между Комисията и Тайван за проследяване на всички действия, предприети от Тайван.
- (27) На 19 януари 2015 г. Комисия изпрати примерни образци на публикувани програми на Съюза за инспектиране и анализ на пропуските, установени в сертификатите за улов, заверени от тайванските органи.
- (28) На 11 февруари 2015 г. Тайван представи писмено становище относно анализа на установените пропуски в заверените сертификати за улов.
- (29) На 27 февруари 2015 г., 13 март 2015 г. и 18 март 2015 г. Комисията изпрати искане за мисия в Тайван и последваща информация, свързана с мисията, издаването на сертификати за улов и политиките за управление на рибарството с цел справяне с ННН риболов.
- (30) На 17 и 19 март 2015 г. Тайван представи писмено становище във връзка със сертификатите за улов, тежките нарушения, декларациите за разтоварване и одитите на предприятията за търговия с риба и рибни продукти.
- (31) На 24 март 2015 г. беше осъществена последваща мисия на Комисията в Тайван за проследяване на всички действия, предприети от държавата.
- (32) На 7 април 2015 г., 14 май 2015 г. и 4 август 2015 г. Тайван представи писмено становище във връзка с регистрите за спазване на правилата на регионалните организации за управление на рибарството, риболовните кораби, плаващи под знамето на Тайван, и сертификатите за улов. На 10 август 2015 г. Комисията представи писмени разяснения относно прилагането на сертификата за улов.
- (33) На 16 април 2015 г. Тайван представи писмено становище относно плана си за работа в борбата срещу ННН риболов.
- (34) Докладът от посещението беше изпратен на Тайван на 27 май 2015 г. По време на посещението Комисията установи, че е постигнат малък напредък или такъв липсва по отношение на основните слабости, установени през 2012 г. Освен това планът за работа в борбата срещу ННН риболов съдържа неясни моменти по отношение на планираната работа до 2017 г.
- (35) Тайван представи писмено становище по доклада на 29 юни 2015 г. В него не беше предвиден ангажимент за справяне с установените пропуски в разумен срок.
- (36) Следва да се отбележи, че поради политическия си статут Тайван не е член на Организацията на обединените нации. Във връзка с това Тайван не е подписал или ратифицирал нито едно от международните споразумения, уреждащи рибарството, между които Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право (UNCLOS), Споразумението на Организацията на обединените нации относно рибните запаси (UNFSA), Споразумението на Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО), с цел насърчаване на спазването на международните мерки за опазване и управление от риболовните кораби в открито море (Споразумение на ФАО за съответствие). Тайван все пак е подписал Женевската конвенция за откритото море от 1958 г. ⁽¹⁾ и Конвенцията за териториалното море и прилежащата зона от 1958 г. по време на периода, когато властите съставляваха част от ООН ⁽²⁾. С цел да се оцени спазването от страна на Тайван на международните задължения като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара, Комисията счете за целесъобразно да използва, освен споразуменията, по които Тайван е страна, UNCLOS като първостепенната приложима международна правна рамка. С тези разпоредби се извършва кодифициране на съществуващите преди това норми на обичайното право и почти дословно се възприемат част от формулировките от Конвенцията за откритото море и от Конвенцията за териториалното море и прилежащата зона. Също така следва да се отбележи, че задължението на държавите на знамето да спазват задълженията си за дължима грижа, отнасящи се, наред с другото, до дейностите за ННН риболов на техните кораби, съставлява част от международното обичайно право.

⁽¹⁾ Информация, получена от:

https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-2&chapter=21&lang=en#1

<https://treaties.un.org/pages/HistoricalInfo.aspx#China>

⁽²⁾ Информация, получена от:

https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-1&chapter=21&lang=en

<https://treaties.un.org/pages/HistoricalInfo.aspx#China>

- (37) Тайван е договаряща страна, член на Комисията за опазване на южния червен тон (CCSBT), на Регионалната организация за управление на рибарството в южната част на Тихия океан (SPRFMO) и на Комисията за рибарство в Северния Тихи океан (NPFC), както и сътрудническа страна, която не е член, на Комисията за риболова в Западния и Централния Тихи океан (WCPFC), на Междуамериканската комисия за тропическа риба тон (IATTC) и на Международната комисия за опазване на рибата тон в Атлантическия океан (ICCAT). Освен това Тайван е поканен експерт в Комисията по рибата тон в Индийския океан (IOTC).
- (38) С цел да оцени спазването от страна на Тайван на международните задължения като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара, предвидени в международните споразумения, посочени в съображение 36 и установени от съответните регионални организации за управление на рибарството (РОУР), посочени в същото съображение, Комисията събра и анализира цялата информация, която счете за необходима за целите на тази дейност. Основната настояща международна правна рамка за управление на рибарството в Тайван е Законът за рибарството (обнародван през ноември 1929 г. и последно изменен през ноември 2012 г.), както и пакет от министерски споразумения. Компетентните органи на Тайван са признали необходимостта от преразглеждане на правната рамка за рибарството и от разработването на нов инструмент.
- (39) Комисията също така използва информация, получена от наличните данни, публикувани от съответните РОУР, както и публично достъпна информация.

3. ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ТАЙВАН ЗА НЕСЪТРУДНИЧЕЩА ТРЕТА ДЪРЖАВА

- (40) Съгласно член 31, параграф 3 от Регламента относно ННН риболов Комисията анализира задълженията на Тайван като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара. За целите на този преглед Комисията взе предвид критериите, изброени в член 31, параграфи 4—7 от Регламента относно ННН риболов.

3.1. Повтарящо се извършване на ННН риболов от кораби и търговски потоци на продукти от ННН риболов и мерки, предприети във връзка с това (член 31, параграф 4 от Регламента относно ННН риболов)

- (41) Въз основа на информацията, събрана при посещенията ѝ на място, както и на публично достъпната информация, Комисията установи, че през периода 2010—2015 г. най-малко 22 кораба са участвали в дейности по ННН риболов.
- (42) Един плаващ под знамето на Тайван кораб (Yu Fong 168) все още е включен в списъка с кораби, извършили ННН риболов, на WCPFC за риболов през 2009 г. в ИИЗ на Маршаловите острови без разрешение и в нарушение на мерките за опазване и управление⁽¹⁾. Тайван обясни, че корабът не е под техен контрол от 2009 г. и че единственото действие, което органите могат да предприемат, е да наложат санкция за нарушаване на правилото за връщане в пристанището. Тайван обясни, че такива санкции са налагани многократно, но без да предостави повече информация. Във връзка с това се отбелязва, че за такова нарушение Законът за рибарството предвижда налагане на глоба между 3 400 и 8 500 EUR.
- (43) Въз основа на получените доказателства е установено, че риболовен кораб, плаващ под знамето на Тайван, е бил задържан през 2015 г. на Маршаловите острови за незаконен риболов и за възпрепятстване на наблюдателите на риболова⁽²⁾. Тайванските органи досега не са наложили никаква санкция на риболовния кораб и на гражданите на Тайван, участващи във или ангажирани с риболовните дейности на този кораб. Единственото предприето от тях действие е било да продължат разследването по случая и да информират Комисията, че случаят е отнесен до съдилищата на Маршаловите острови.
- (44) Комисията по рибата тон в Индийския океан е докладвала за двадесет кораба, плаващи под знамето на Тайван, които през 2013 г. и 2014 г. са извършили нарушения на въведените от крайбрежните държави в Индийския океан мерки за опазване и управление. Корабите са извършвали следните незаконни операции: с немаркирани риболовни съоръжения, без оригинални документи на борда на кораба или с липсваща документация във връзка с риболова, с изтекли лицензи за риболов, без разрешение за освобождаване от последното посетено риболовно пристанище, без лиценз за риболов от държавата на знамето, без на борда да има работеща система за наблюдение на кораба (VMS) или с повредена VMS на борда, извършени операции за премахване на перките на акули, извършено незаконно трансбордиране в открито море и без трансбордирането да се декларира.

⁽¹⁾ Вж. Регламент за изпълнение (ЕС) № 137/2014 на Комисията от 12 февруари 2014 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 468/2010 за съставяне на списък на ЕС на корабите, извършващи ННН риболов (ОВ L 43, 13.2.2014 г., стр. 47).

⁽²⁾ Информация, получена от: <http://www.radionz.co.nz/international/pacific-news/266070/arrests-in-marshalls-over-illegal-fishing>

- (45) Комисията предостави тази информация на Тайван и поиска от тайванските органи да разследват инцидентите. Тайванската агенция по рибарство възрази, че съгласно предварителното разследване всички кораби са имали надлежно разрешение да действат във водите на крайбрежните държави и че не е имало проблеми във връзка с докладването от VMS или с валидността на лицензите за риболов. Въпреки това тайванските органи не дадоха обяснение дали им е било известно за проблемите с крайбрежните държави и дали ще си сътрудничат със съответните крайбрежни държави във връзка с дейностите на тези кораби, на техните капитани, офицери и екипажи.
- (46) Що се отнася до информацията, посочена в съображения 42, 43 и 44, Комисията счита, че Тайван не изпълнява своите отговорности като държава на знамето за предотвратяване на участието на нейния флот в извършването на дейности по ННН риболов. Във връзка с това се напомня, че съгласно член 94, параграф 2, буква б) от UNCLOS държавата на знамето трябва да поема — според своето национално право — юрисдикция върху корабите, плаващи под нейното знаме, включително върху действията на капитана, офицерите и екипажа на борда (вж. член 5 от Женевската конвенция за откритото море от 1958 г.⁽¹⁾). Следва да се отбележи, че държавата на знамето е длъжна да предприеме мерки или да си сътрудничи с други държави за предприемането по отношение на съответните си граждани на такива мерки, каквито може да са необходими за опазването на живите ресурси в открито море. Освен това съгласно точки 31, 32, 33, 35 и 38 от Незадължителните насоки на ФАО относно действията на държавите на знамето⁽²⁾ държавите на знамето следва да прилагат режим на контрол върху собствените си кораби, както и да са въвели режим за принудително изпълнение, чрез който, наред с другото, се определят и предприемат принудителни действия и ефективни санкции срещу нарушения на приложимите закони, подзаконовни актове и международни мерки за опазване и управление.
- (47) В съответствие с член 31, параграф 4, буква б) Комисията също така проучи мерките, предприети от Тайван във връзка с достъпа до тайванския пазар на рибни продукти, получени от ННН риболов.
- (48) Комисията анализира документацията и друга информация, свързана с осъществяването от Тайван на наблюдение и контрол на морския риболов и на внесените, изнесените или търгуваните на международни пазари продукти. В резултат на тази оценка Комисията счита, че Тайван не може да гарантира, че рибните продукти, постъпващи в неговите пристанища и преработвателни предприятия, не са получени от ННН риболов. Тайванските органи не бяха в състояние да докажат, че разполагат с цялата необходима информация, която се изисква за удостоверяване на законността на внесените и преработените продукти, предназначени за пазара на Съюза. Основните елементи, залегнали в оценката на Комисията, са обобщени по-долу.
- (49) При посещенията през 2012 г. и 2015 г. беше установено, че Тайван не разполага със система за проследяване, която може да гарантира пълна прозрачност на всички етапи на риболовните операции, т.е. улов, трансбордиране, разтоварване, транспортиране, преработка в предприятие, износ и търговия. През 2012 г. представители на Комисията посетиха оператори и търговци, за да извършат оценка на прозрачността и проследимостта на пазара на риба и рибни продукти в Тайван. Установени бяха редица пропуски, за които бяха уведомени компетентните органи, но без да се предприемат каквито и да било последващи действия.
- (50) Комисията установи, че в счетоводните системи на търговските дружества не е включена информация относно проследяването на сделките с риба и рибни продукти и липсва гаранция, че въведеното в системите на органите съответства на въведеното в счетоводните и производствените системи на предприятията. Това положение подорва надеждността на веригата за проследяване на дружествата. Това също така излага системата на опасност от възможни злоупотреби, тъй като операторите могат да декларират по-голямо количество постъпваща риба въз основа на неверни сертификати за улов и по този начин да „изпират“ част от нея посредством такива завишени оценки. Освен това тайванските електронни бази данни в подкрепа на използваните от органите системи са непълни и ключови документи във веригата за доставки, като например декларациите за разтоварване, електронните бордови дневници и информацията от определените пристанища, все още не са вписани изцяло или липсват. Тези констатации подчертават недостатъците на системата за проследяване като цяло.
- (51) Рискът от липсата на проследяване се увеличава и от специфичните условия по отношение на флота на Тайван. Тайван има значителен брой риболовни кораби за далечно плаване, т.е. 468 кораба с брутен тонаж (БТ) над 100 тона и между 1 200 и 1 400 кораба с по-малко от 100 тона. Освен това граждани на Тайван са инвестирани във и използват 238 риболовни кораба, плаващи под чуждо знаме. Риболовният флот за далечно плаване под тайвански флаг действа в открито море и във водите на крайбрежни държави, като използва за риболовни бази и разтоварване пристанища в трети държави и рядко се връща в пристанища на Тайван. Рибата и рибните продукти или се изпращат за по-нататъшна преработка в Тайван от риболовни зони в открито море или от водите на крайбрежни държави, или се експедира от тайвански търговски дружества до трети държави за по-нататъшна преработка. Липсва сътрудничество между Тайван и органите на трети държави и са налице значителни проблеми във връзка с възможностите на Тайван да наблюдава размера и капацитета на флота. Това положение дава възможност на оператори и търговци, които възнамеряват да извършат незаконни дейности, да

(1) Информация, получена от: http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/8_1_1958_high_seas.pdf

(2) Незадължителни насоки относно дейността на държавите на знамето, 2014 г., получени от: <http://www.fao.org/3/a-mk052e.pdf>

действат от Тайван без риск да бъдат разкрити. Голям е рискът тайвански кораби да действат в нарушение на действащите правила за опазване и управление и тайвански търговски дружества да търгуват с недеklarирани улов с цел преработване. Това положение увеличава риска от невъзможността да се гарантира, че рибните продукти от риба с тайвански произход, предназначени за пазара на Съюза, не са получени от ННН риболов.

- (52) Тайван не спазва изискванията за гарантиране на всеобхватно и ефективно наблюдение, контрол и надзор на риболова, съдържащи се в член 94 от UNCLOS, в точка 33 от Незадължителните насоки на ФАО относно действията на държавите на знамето и в точка 24 от Международния план за действие за възпиране и премахване на незаконния, недеklarирани и нерегулирани риболов (МПД за ННН риболов⁽¹⁾).
- (53) Тайванските органи разработват схеми за проследяване с цел ефективно наблюдение и контрол на рибата с произход от техни кораби и на получените рибни продукти, които влизат в техни пристанища за преработка и последващ износ. Тази година органите също така са въвели стратегически план за одитиране на търговските дружества. Въпреки това до момента планът не се изпълнява и не са извършвани одити на дружества, търгуващи с риба и рибни продукти. Липсата на одити от страна на Агенцията по рибарство показва нежелание да се гарантира прозрачност на веригата на доставки, както и отказ от вземане на мерки срещу оператори, свързани пряко или косвено с дейности по ННН риболов като посочените в точки 72—74 от МПД за ННН риболов.
- (54) В член 11, параграфи 2 и 3 от Кодекса за поведение на ФАО се посочва, че международната търговия с риба и рибни продукти не следва да застрашава устойчивото развитие на рибарството и следва да се основава на прозрачни мерки, както и на опростени и всеобхватни законови и подзаконови актове и административни процедури. Освен това в член 11, параграфи 1 и 11 от Кодекса за поведение на ФАО се посочва, че държавите следва да гарантират, че международната и вътрешната търговия с риба и рибни продукти се осъществяват в съответствие с добрите практики за опазване и управление чрез подобряване на идентификацията на произхода на рибата и рибните продукти. В МПД за ННН риболов също така се предоставят насоки относно международно установените мерки, свързани с пазара (точки 65—76), които подкрепят ограничаването или премахването на търговията с риба и рибни продукти, получени от ННН риболов. Наблюдаваните от Комисията системи за проследяване (както е описано в съображения 48—53) ясно показват, че Тайван не е предприел мерки за подобряване на прозрачността на своите пазари, с което би се избегнал рискът от търговия с продукти от ННН чрез Тайван или чрез установени в Тайван търговски дружества.
- (55) При подготовката за посещението през 2015 г. Европейската агенция за контрол на рибарството (EFCA) анализира няколкостотин сертификата за улов, представени на границите на Съюза за пратки с произход от Тайван. Тези сертификати за улов бяха заверени от тайванските органи по рибарство въз основа на информацията, предоставена от тайванските оператори. Въздействието на описаните по-горе проблеми във връзка със системите за записване на данни може да се види в изброените по-долу нередности (както са описани в съображения 56 и 57).
- (56) При анализа на продукти от улова на кораби, плаващи под тайванско знаме, бяха разкрити следните несъответствия: сертификати за улов с променени данни или без всички изисквани данни, непоследователна информация за улова, в декларации на капитана, в бордовия дневник, в статистическите документи за ИССАТ, в декларациите за безопасност на делфините, в трансбордирането, в данните и датите за разтоварването и преработката, липса на достъп до актуалните данни за риболовното усилие за кораби, действащи в Тихия океан, от Схема за ограничаване на дните на риболов, липса на регистри на лицензите от крайбрежни държави, несъответствия на риболовните и транспортните кораби при кораби, които променят името си, и корабите, които не са включени в списъка на санитарно одобрените от Съюза съоръжения, неразбираеми търговски модели (т.е. риба, уловена в Атлантическия/Индийския океан, транспортирана в Азия, преработена и изнесена в Съюза) и непълна информация относно декларациите за преработка и съответните произведени количества.
- (57) Комисията предостави на тайванските органи подробна информация за резултатите от анализа на EFCA. Те проучиха въпроса и представиха задоволителни отговори за произведените количества в декларациите за преработка. Органите взеха изцяло под внимание проблемите и признаха, че за да ги решат, трябва да актуализират вътрешните си правила. Освен това те докладваха, че биха желали да си сътрудничат с Комисията във връзка с коригирането на своите работни процедури.
- (58) Описаното в съображение 56 положение подчертава риска тайвански преработени рибни продукти или суровини от риба с произход от Тайван да са получени от улов, пряко свързан с ННН риболов. Освен това наличието на очевидни грешки, както е посочено в съображение 56, показва, че Тайван не си е сътрудничала с други държави и регионални организации за управление на рибарството, за да приеме подходящи мерки, свързани с пазара, за предотвратяване, възпиране и премахване на ННН риболов съгласно точки 68 и 72 от МПД за ННН риболов.

⁽¹⁾ Международен план за действие за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недеklarирани и нерегулирани риболов, Организация на ООН за прехрана и земеделие, 2001 г.

- (59) Съдържащата се в съображение 56 информация показва, че преработените или търгувани чрез Тайван продукти не отговарят на правилата за устойчиви практики след улова, посочени в член 11 от Кодекса за поведение на ФАО, и тази информация отново подчертава, че Тайван не е наложил правила, с които да се гарантира подходящо сътрудничество с трети държави, в които кораби на Тайван осъществяват риболов и разтоварване, както и че не е приложил мерки, с които да се гарантира прозрачност и проследимост на продуктите на пазара в съответствие с точки 67—69 и 71—72 от МПД за ННН риболов, за да се даде възможност за проследяване на рибата или рибните продукти.
- (60) Предвид положението, разяснено в настоящия раздел от решението, и въз основа на всички факти, събрани от Комисията, както и на всички изявления, направени от държавата, в съответствие с член 31, параграф 3 и член 31, параграф 4, букви а) и б) от Регламента относно ННН риболов би могло да се определи, че Тайван не е изпълнил задълженията си съгласно международното право като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара по отношение на корабите, извършващи ННН риболов, както и по отношение на ННН риболов, който се извършва или подкрепя от риболовни кораби, плаващи под неговото знаме, или от негови граждани, и за предотвратяване на достъпа на риба и рибни продукти с произход от ННН риболов на нейния пазар.

3.2. Липса на сътрудничество и принудителни мерки (член 31, параграф 5 от Регламента относно ННН риболов)

- (61) В съответствие с член 31, параграф 5, буква а) Комисията анализира сътрудничеството си с Тайван, за да провери дали държавата е сътрудничила ефективно, като е отговаряла на запитвания, предоставяла е обратна информация или е разследвала въпроси във връзка с ННН риболов, както и свързани с него дейности.
- (62) След посещението през 2012 г. Комисията прикани Тайван да сътрудничи по редица въпроси, свързани с управлението на рибарството, които трябваше спешно да се разгледат. Тези въпроси обхващат: правната и административната рамка в областта на управлението на рибарството трябваше да бъде актуализирана под формата на преразгледан закон за рибарството и Кодекс за поведение по отношение на ННН риболов (национален план за действие срещу ННН риболов), за да се гарантира транспонирането в националното право на международното и регионалното законодателство в областта на управлението на рибарството, както и на незадължителните препоръки. Комисията прикани Тайван да разработи схема за последователни и възпиращи санкции, допълнена от регистър на нарушенията и санкциите. Комисията препоръчва подобряване на рамката за наблюдение, контрол и надзор, за да се гарантира контролът над тайванския флот, действащ в открито море и във водите на трети държави. Освен това следва да се разработи образец на бордови дневник, системи за докладване на улова и за деклариране на разтоварването, определени пристанища, както и план за инспекции с цел осъществяване на контрол на риболовните операции, трансбордирането и разтоварването. Би следвало да се подобрят ефективността и прозрачността на схемата за сертифициране и проследяване на улова за износ, предназначен за пазара на Съюза.
- (63) В отговор Тайван представи през 2013 г. НПД за ННН риболов и през 2014 г. НПД за риболовния капацитет. Във връзка с тези документи между Комисията и тайванските органи беше разменена писмена информация, осъществени бяха видеоконферентни връзки и срещи.
- (64) По отношение на НПД за ННН риболов анализът на Комисията установи, че макар съдържащите се в плана идеи по принцип да са правилни, графикът за неговото изпълнение е прекалено дълъг, като включва действия до 2020 г. Предвид размера на тайванския флот, който действа в повече от 30 трети държави, и предвид факта, че тайванските риболовни кораби са важен доставчик на суровини за преработвателите и консервните предприятия, е важно Тайван да осъществи бързо действията си относно наблюдението, контрола и надзора, наблюдателите, разтоварването и трансбордирането и да реши ефективно в своя закон за рибарството въпросите, свързани с тежки нарушения и контрола на своите граждани.
- (65) По отношение на НПД за риболовния капацитет анализът на Комисията установи, че с него не се гарантира връзката между възможностите на Тайван за контрол и броя на тайванските риболовни кораби за далечно плаване. Въведените от Тайван мерки (т.е. бордови дневници, електронни бордови дневници, декларация за разтоварване и системи за деклариране на улова, определени пристанища, инспекция и контрол на разтоварването, трансбордирането, качване на борда и инспекция на корабите, национални планове за инспекция/наблюдатели и проследяване) за наблюдение на нейния флот не са всеобхватни, тъй като обхващат само частично флота за далечно плаване, изпълнени са само отчасти или все още са само планове, които предстои да бъдат разработени. Освен това в тази политика не се определят количествени цели по отношение на управлението, липсват показатели за равнищата на риболовното усилие, квотите, лицензите, разрешенията за риболов на трети държави, броя на корабите в РОУР, оценки и цели или научни становища за запасите. Липсва анализ на връзката между броя на корабите, броя на лицензите, обема на улова и наличните финансови и човешки ресурси, необходими за контрол и наблюдение на сектора. Липсват каквито и да било критерии за постигане на целите на политиката или методика за определяне на такива критерии. И накрая, предложените бъдещи действия са неопределени и не дават представа как и кога компетентните органи ще осъществят тази политика.

- (66) През периода 2012—2015 г. Комисията представи подробно становище относно различните планове на Тайван за справяне с ННН риболов и отново изтъкна необходимостта от сътрудничество и корективни действия. Без да оспорва констатациите на Комисията, Тайван неколкратно декларира необходимостта от обмисляне на действията и от допълнително време за изпълнение.
- (67) При посещението в Тайван през 2015 г. беше установено, че е постигнат малък напредък или такъв липсва в проблемните области, подчертани от Комисията за периода 2012—2015 г. (вж. горното съображение). Законът за риболова все още беше на етап проект, за НПД за ННН риболов беше докладвано, че е в процес на изпълнение, но на практика с неясни срокове и без действително въвеждане на мерките, описани в настоящия раздел от решението, НПД за риболовния капацитет все още беше само документ, в който липсват реални цели и определени срокове за изпълнение. Развитие на рамката за наблюдение, контрол и надзор беше минимално, като електронните бордови дневници обхващаха само част от флота, нямаше определени пристанища, декларациите за разтоварване включваха само вътрешния риболов с планове в бъдеще да се разширят и до флота за далечно плаване, а мерките за контрол на трансбордирането бяха на етап разработване. В доклада на Комисията от юли 2012 г. се описват подробно различните проблеми, посочени в настоящото съображение, като те са същите като установените при последното посещение през март 2015 г. В доклада от мисията на Комисията през март 2015 г. отново бяха представени всички проблеми от ключово значение и бяха подчертани възможните последици от липсата на напредък.
- (68) По тези причини Комисията счита, че Тайван не е разрешил всички проблеми, установени през периода 2012—2015 г.
- (69) Освен това не е приета правна рамка, в която да се предвиждат определения за ННН риболов и за тежките нарушения в съответствие с Резолюция 11/03 на ИОТС⁽¹⁾ и с член 25, параграф 4 от Конвенцията WCPFC⁽²⁾. Тайван не е упражнил юрисдикцията си по отношение на административните и техническите въпроси на своя флот в съответствие с член 94 от UNCLOS (вж. също член 5 от Женевската конвенция за откритото море от 1958 г.). Не са изпълнени и разпоредбите на точки 31—33 от Незадължителните насоки на ФАО относно действията на държавите на знамето. Освен това не са изпълнени и разпоредбите на точка 24 от МПД за ННН риболов по отношение на наблюдението, контрола и надзора на флота на държавата.
- (70) Като цяло тайванските органи оказваха съдействие и реагираха бързо на исканията за информация или проверки, отправени от държавите членки и от Комисията в съответствие с член 17, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1005/2008. Някои проблеми във връзка с достъпа на държавите членки до информация относно данни от VMS на кораби, плаващи под тайванско знаме, бяха решени с намесата на Комисията. Въпреки това точността на отговорите на тайванските органи беше подронена поради пропуските на техните системи за проследяване, както е посочено в раздел 3.1 от настоящото решение.
- (71) В съответствие с член 31, параграф 5, буква б) Комисията също така анализира съществуващите принудителни мерки за предотвратяване, възпиране и премахване на ННН риболов в Тайван.
- (72) През периода 2012—2015 г. Комисията подчерта необходимостта Тайван да приеме нов закон за рибарството. В съществуващия закон липсват ясни определения за обхвата и тежките нарушения, като и разпоредба за утежняване на вината в случай на повторящи се нарушения. Настоящият размер на глобите, предвиден в закона, не е достатъчен да лиши големите търговски кораби от изгодите, получени от потенциални незаконни дейности (максималните глоби са определени на около 9 000 EUR). В настоящата си форма санкциите не са всеобхватни и достатъчно тежки, за да имат възпиращ ефект. Освен това в закона липсват конкретни разпоредби по отношение на гражданите на държавата, които подкрепят или участват в извършване на дейности по ННН риболов. В Наредбата за тайвански инвестиции в дейността на риболовни кораби, плаващи под чуждестранно знаме, се съдържат някои незадължителни разпоредби относно санкционирането с предвидени санкции за „изпиране“ на произхода на рибата и за използване на риболовни кораби, плаващи под чуждестранно знаме, в нарушение на правилата, установени от държавата на знамето. Предвидените парични санкции все пак не са задължителни и не е ясно дали се прилагат, ако други държави са наложили недостатъчно тежки глоби на тайвански граждани за същото нарушение.
- (73) И накрая, липсва ясна правна рамка относно транспонирането на мерките на РОУР за опазване и управление. Тайванските органи потвърдиха, че правната рамка трябва да се преразгледа, за да се преодолеят посочените по-горе проблеми. Тайван също така посочи, че изцяло се ангажира да гарантира, че риболовни кораби на държавата, които са били санкционирани за нарушения с недостатъчно тежки санкции от крайбрежни държави, ще бъдат наказвани допълнително в Тайван. Тайванските органи заявиха, че до края на 2014 г. ще бъде готов нов закон за рибарството. До този момент обаче това все още не се е осъществило. Тайван не изпълнява своите задължения за налагане на ефективни принудителни мерки съгласно член 94 от UNCLOS (вж. също член 5 от

(1) Резолюция 11/03 на ИОТС, получена от: http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/compliance/cmm/iotc_cmm_11-03_en.pdf

(2) Конвенция WCPFC, получена от: <https://www.wcpfc.int/system/files/text.pdf>

Женевската конвенция за откритото море от 1958 г.). Освен това Тайван не спазва и точки 31—33, 35 и 38 от Незадължителните насоки на ФАО относно действията на държавите на знамето, и също така не е доказал, че е въвел подходяща система на санкции в борбата срещу ННН риболов, както се препоръчва в точка 21 от МПД за ННН риболов, както и че е приел мерките относно гражданите, върху които има юрисдикция, поддържащи или участващи в ННН риболов, които се препоръчват в точка 18 от МПД за ННН риболов.

- (74) Капацитетът на Тайван за наблюдение, контрол и надзор не е достатъчно добре развит. Липсва национален план за инспекция, чрез който да се гарантира последователна политика за надзор и наблюдение на операциите на флота на държавата. Конкретните мерки и инструменти за наблюдение, контрол и надзор все още са недостатъчни, както е обяснено в съображения 65 и 67, с което се подронва способността на прилаганите от Тайван принудителни мерки да предотвратяват, възпират и премахват ННН риболов. Според наличната информация Тайван обхваща само 60 % от своя флот за далечно плаване с БТ над 100 тона, който действа извън водите на Тайван, включително всички съществуващи кораби с мрежи гъргър. Тайван работи с повече от 30 държави по създаването на определени пристанища, но понастоящем няма въведена действаща организация. От септември 2014 г. държавата е въвела нова схема на декларациите за разтоварване и е в процес на нейното надграждане с нови правни разпоредби, но новата схема на декларациите за разтоварване не обхваща всички видове кораби от флота за далечно плаване. И накрая, Тайван все още работи по изготвянето на ефективна система за контрол на трансбордирането при корабите от нейния флот за далечно плаване.
- (75) Липсата на ефективна система за наблюдение, контрол и надзор и подронва способността на Агенцията по рибарство ефективно да налага правилата, приложими за съответните различни морски зони. Това, заедно с липсата на ефективно сътрудничество с трети държави по отношение на определените пристанища и трансбордирането, изключително много увеличава риска от извършване на дейности по ННН риболов от кораби на Тайван. Поради това Комисията счита, че Тайван не гарантира всеобхватна и ефективна система за наблюдение, контрол и надзор на риболовните кораби, плаващи под неговото знаме. Невъвеждането от Тайван на ефективна система за наблюдение, контрол и надзор влияе отрицателно върху спазването от негова страна на член 94 от UNCLOS (вж. също член 5 от Женевската конвенция за откритото море от 1958 г.). Това също така представлява неспазване на препоръките от точка 33 от Незадължителните насоки на ФАО относно действията на държавите на знамето и от точка 24 от МПД за ННН риболов.
- (76) Комисията отбелязва, че въз основа на информацията, получена от мисиите на Комисията през 2012 г. и 2015 г. и от обсъжданията с тайванските органи през периода 2012—2015 г., не може да се счита, че тайванските органи не разполагат с финансови ресурси, а по-скоро липсва необходимата правна и административна среда, за да може Тайван да гарантира ефикасното и ефективно изпълнение на своите задълженията като държава на знамето, крайбрежна държава и държава на пазара.
- (77) Следва да се припомни, че поради политическия си статут Тайван не е член на Организацията на обединените нации (ООН). Въз основа на статистиката за индекса на човешкото развитие на Организацията на обединените нации, получена от Тайван с помощта на методиката на ООН, Тайван се счита за държава с висок индекс на човешкото развитие (на 21-во място от 188 държави) ⁽¹⁾.
- (78) Като има предвид тези данни, Комисията счита, че Тайван разполага с достатъчно финансови ресурси, за да изпълнява своите задължения като държава на знамето, пристанищна държава и държава на пазара, но липсват необходимите правни и административни инструменти, с които да гарантира ефикасното и ефективно изпълнение на своите задължения.
- (79) Предвид положението, разяснено в настоящия раздел, и въз основа на всички факти, събрани от Комисията, както и на всички изявления, направени от Тайван, съгласно член 31, параграфи 3 и 5 от Регламента относно ННН риболов би могло да се определи, че Тайван не е изпълнил своите задължения съгласно международното право по отношение на усилията за сътрудничество и правоприлагане.

3.3. Неизпълнение на международни правила (член 31, параграф 6 от Регламента относно ННН риболов)

- (80) Тайван не е подписал, нито е ратифицирал каквито и да било международни споразумения, изрично уреждащи рибарството. Както беше обяснено в съображение 36, счита се, че Тайван попада в обхвата на съществуващите правила на обичайното право, както и на задължението за дължима грижа, по отношение на риболовните кораби на тази държава, извършващи ННН риболов. Тайван е договаряща страна, член на CCSBT, SPRFMO и NPFC, и сътрудническа страна, която не е член, на WCPFC, IATTC и ICCAT. Освен това Тайван е поканена като експерт в ИОТС.
- (81) В съответствие с член 31, параграф 6, буква б) Комисията анализира цялата информация относно статута на Тайван като договаряща страна по CCSBT, SPRFMO и NPFC, като сътрудническа страна, която не е член, на WCPFC, IATTC, ICCAT, и като поканен експерт в ИОТС.

⁽¹⁾ <http://eng.stat.gov.tw/ct.asp?xItem=25280&ctNode=6032&mp=5>

- (82) Комисията също така анализира цялата информация, която счете за важна по отношение на съгласието на Тайван да прилага приетите от WCPFC, IATTC, ICCAT, CCSBT, SPRFMO и IOTC мерки за опазване и управление.
- (83) Съгласно информация, получена от доклада на IOTC за Тайван във връзка със съответствието, изготвен на 23 март 2015 г. ⁽¹⁾, през 2014 г. са установени няколко повтарящи се проблеми във връзка със съответствието. По-специално според наличната информация Тайван не е предоставил цялата задължителна информация по стандартите на IOTC относно списъка на корабите за улов на тропическа риба тон през 2006 г., както се изисква от Резолюция 12/11 на IOTC, не е предоставил цялата задължителна информация по стандартите на IOTC относно списъка на корабите за улов на риба меч и бял тон през 2007 г., както се изисква от Резолюция 12/11 на IOTC, не е предоставил цялата задължителна информация по стандартите на IOTC относно списъка на корабите с разрешение с обща дължина 24 и над 24 метра, както се изисква от Резолюция 10/02 на IOTC, не е докладвал процентното съдържание на акули по стандарта на IOTC, както се изисква от Резолюция 05/05 на IOTC, не е предоставил доклад на наблюдател, както се изисква от Резолюция 11/04. Освен това Тайван не е предоставил доклада с обобщение на VMS, както се изисква от Резолюция 12/13, и не е приложил маркирането на пасивните риболовни съоръжения, както се изисква от Резолюция 13/02, не е предоставил подробен доклад относно трансбордирането в пристанище, както се изисква от Резолюция 12/05. Освен това Комисията установи, че Тайван не е спазил Резолюция 14/06 на IOTC.
- (84) Въз основа на това през 2014 г. Тайван е определен от IOTC като многократен нарушител, тъй като четиридесет и осем големи кораба за улов на риба тон с парагати от неговия флот имат досиета за повтарящи се нарушения през 2014 г., а тридесет и осем кораба от тях имат досие за възможни нарушения и през 2013 г. ⁽²⁾
- (85) Установено е също, че Тайван все още трябва да се справи с проблеми във връзка със случаи, определени като ННН риболов през 2013 г., в които участват кораби и един гражданин на Тайван (вж. съображение 86).
- (86) Съгласно информация, получена от доклада за Тайван на IOTC във връзка със съответствието, изготвен на 26 април 2014 г. ⁽³⁾, се припомня, че IOTC е установила, че Тайван не е спазил Резолюция 12/05 на IOTC. По-специално Тайван е определен от IOTC като многократен нарушител през 2013 г., тъй като сто и два големи кораба за улов на риба тон от неговия флот имат досиета за повтарящи се нарушения през 2013 г., а тридесет и четири от тези кораби имат досие за възможни нарушения и през 2012 г. Освен това Тайван не е предоставил доказателство, че е направено необходимото разследване и че са наложени санкции със съответна тежест по отношение на един кораб (с името „MAN YIN FENG“), включен в предварителния списък на IOTC за ННН риболов ⁽⁴⁾.
- (87) След посещението през 2015 г. Тайван заяви пред представители на Комисията, че признава значението на проблемите във връзка с трансбордирането на големите риболовни кораби и обясни, че са взети мерки за забрана на трансбордирането, за гарантиране на валидни лицензи за риболов и за предоставяне на нови бордови дневници на корабите. Тайван също така призна необходимостта от действия по проблеми, свързани с данните за размера на акулите, докладите на наблюдателите, маркирането на пасивните риболовни съоръжения и подробните доклади за трансбордирането в пристанище.
- (88) Проблемите на Тайван с IOTC се задълбочават и от факта, че държавата разполага с голям флот от кораби за далечно плаване и че според оценките 73 % от трансбордирането в открито море в зоната на IOTC се осъществяват от тайвански кораби ⁽⁵⁾.
- (89) Проблемите на Тайван във връзка със съответствието с IOTC показват неизпълнението от страна на Тайван на неговите задължения като държава на знамето, определени в член 94 от UNCLOS (вж. също член 5 от Женевската конвенция за откритото море от 1958 г.). Освен това по този начин Тайван не спазва препоръките от точки 31—33, 35 и 38 от Незадължителните насоки на ФАО относно действията на държавите на знамето и от точка 24 от МПД за ННН риболов.
- (90) Комисията също така анализира достъпна от ICCAT информация относно спазването от Тайван на правилата на ICCAT и задълженията за наблюдение, контрол и надзор. За тази цел Комисията използва таблиците на ICCAT за проблемите във връзка с възможно несъответствие, получени на основата на регионални програми за наблюдение на ICCAT, установени по време на наблюденията, осъществени от регионалните наблюдатели на ICCAT ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Доклад на IOTC за Тайван относно съответствието, документ № IOTC-2015-CoC12-CR36, 23 март 2015 г.

⁽²⁾ Документ на IOTC № IOTC-2015-CoC12-08c Add_1, 27 март 2015 г.

⁽³⁾ Документ на IOTC № IOTC-2014-CoC11-08c Add_1, 26 април 2014 г.

⁽⁴⁾ Доклад от Единадесетата сесия на Комитета по съответствието, Коломбо, Шри Ланка, 26—28 май 2014 г., стр. 14—15.

⁽⁵⁾ Информация, получена от:

http://www.iotc.org/sites/default/files/documents/2015/03/IOTC-2015-CoC12-04bE_-_IOTC_ROP_-_Contractors_Report.pdf

⁽⁶⁾ Регионални програми за наблюдение и отговори на ICCAT, 5 ноември 2014 г., СОС-305/2014, стр. 33—49.

- (91) Наличната за 2014 г. информация от ICCAT показва, че тайвански кораби не са представили на наблюдателите на ICCAT валидни разрешения за трансбордиране и актуални варианти на декларацията за трансбордиране (използвани са предишни варианти, в които не са включени последните промени като посочване на запаса и зоната). Освен това тайванските кораби не са представили валидни разрешения за риболов за зоната на действие на ICCAT и са установени множество случаи на несъответствие във връзка с бордовите дневници, като например дневници, които не са подвързани, в нарушение на препоръка 03-13, и листове от бордовите дневници, които не са номерирани според изискванията на препоръка 11-01, приложение 1 на ICCAT. Освен това е установено и несъответствие с маркирането и с изискванията за VMS, както и непоследователност в докладването на информацията на наблюдателите на ICCAT.
- (92) Следва да се припомни също, че през 2014 г. ICCAT е издала адресирано до Тайван писмо в израз на загриженост⁽¹⁾ във връзка с възможно трансбордиране в открито море и възможни дейности по ННН риболов от граждани на Тайван, по-специално по отношение на контрола върху улова и несъответствията между декларациите за улова и общия докладван улов.
- (93) След посещението през 2015 г. Тайван възрази, че от 2007 г. до 2012 г. и през 2014 г. изцяло е спазвал правилата на ICCAT. За признатите проблеми във връзка със съответствието през 2013 г. Тайван твърди, че са взети всички необходими мерки за преодоляване на проблемите с ICCAT и че впоследствие от страна на ICCAT не са предприети никакви действия.
- (94) По отношение на WCPFC следва да се отбележи, че по време на мисията през 2015 г. Комисията и тайванските органи са обсъдили спазването от страна на Тайван на мерките за опазване и управление, приети от тази регионална организация.
- (95) Тайван заяви пред представители на Комисията, че Конвенцията WCPFC и мерките за опазване и управление са включени в националната правна система и че се работи за решаването на няколко установени проблема във връзка с несъответствието по отношение на мерките на WCPFC за опазване и управление.
- (96) Също така следва да се отбележи, че 10-ят Научен комитет на WCPFC е поставил въпроса за пропуските в данните за тайванския флот с мрежи гъргър и от Тайван е поискано да представи пред 11-ия Научен комитет документ, в който се описва методиката, използвана за оценка на улова на различни видове риба тон в предоставените на WCPFC общи данни за улова с мрежи гъргър⁽²⁾.
- (97) Предоставена от SPRFMO⁽³⁾ информация показва, че за 2014 г. Тайван не е покрил стандартите за събиране, докладване, проверка и обмен на данни (СММ 2.02 (1e)) и не е спазил изцяло изискванията по отношение на данните за разтоварване и трансбордиране (СММ 2.02 (1d)).
- (98) След посещението през 2015 г. Тайван заяви пред представители на Комисията, че е бил задължен да предостави обобщени данни съгласно СММ 2.02(1e) поради проблеми във връзка със защитата на националните данни. Освен това беше обяснено, че това е само частично несъответствие със СММ 2.02 (1d).
- (99) Проблемите на Тайван във връзка със съответствието с WCPFC и SPRFMO показват неизпълнението от страна на Тайван на задълженията ѝ като държава на знамето, определени в член 94 от UNCLOS (вж. също член 5 от Женевската конвенция за откритото море от 1958 г.). Освен това Тайван не е спазил препоръките от точки 31—33, 35 и 38 от Незадължителните насоки на ФАО относно действията на държавите на знамето и от точка 24 от МПД за ННН риболов.
- (100) Предвид положението, разяснено в настоящия раздел от решението, и въз основа на всички факти, събрани от Комисията, както и на всички изявления, направени от държавата, съгласно член 31, параграфи 3 и 6 от Регламента относно ННН риболов би могло да се определи, че Тайван не е изпълнил своите задължения съгласно международното право по отношение на международните правила и разпоредби и мерките за опазване и управление.

3.4. Специфични ограничения на развиващите се държави (член 31, параграф 7 от регламента относно ННН риболов)

- (101) Следва да се припомни, че поради политическия си статут Тайван не е член на Организацията на обединените нации. Въз основа на статистиката за индекса на човешкото развитие на Организацията на обединените нации, получена от Тайван с помощта на методиката на ООН, Тайван се счита за държава с висок индекс на човешкото развитие (на 21-во място от 188 държави)⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Писмо в израз на загриженост от 13 февруари 2014 г.

⁽²⁾ Обобщен доклад на Научния комитет на WCPFC, 10-а редовна сесия, точка 82.

⁽³⁾ Оценка на съответствието на членове и на сътруднически страни, които не са членове, 2-ра среща на Комитета по технологии и съответствие, Окланд, Нова Зеландия, 30—31 януари 2015 г.

⁽⁴⁾ <http://eng.stat.gov.tw/ct.asp?xItem=25280&ctNode=6032&mp=5>

- (102) Следва да се отбележи, че уведомлението на Тайван като държава на знамето беше прието от Комисията в съответствие с член 20 от Регламента относно ННН риболов, считано от 28 януари 2010 г. Тайван потвърди, както се изисква в член 20, параграф 1 от Регламента относно ННН риболов, че е създал вътрешна организация за прилагане, контрол и изпълнение на законите, подзаконовите актове и мерките за опазване и управление, които нейните риболовни кораби са длъжни да спазват.
- (103) Като се вземат под внимание посоченото по-горе класиране на държавата според индекса на човешко развитие на ООН и наблюденията по време на посещенията през периода 2012—2015 г., липсват доказателства, от които да е видно, че неизпълнението на международните задължения на Тайван се дължи на ниско равнище на развитие. Не са налице и конкретни доказателства за това, че слабостите при наблюдението, контрола и надзора на рибарството се дължат на нисък капацитет и недостатъчна инфраструктура. Тайван никога не е твърдял, че ограничението, свързано с развитието, засягат способността му да упражнява строго наблюдение, контрол и надзор, и никога не е искал подкрепа от Съюза.
- (104) Предвид положението, разяснено в настоящия раздел, и въз основа на всички факти, събрани от Комисията, както и на всички изявления, направени от държавата, съгласно член 31, параграф 7 от Регламента относно ННН риболов би могло да се определи, че състоянието на развитие и цялостната дейност на Тайван по отношение на управлението на рибарството не са засегнати от нейното равнище на развитие.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ ОТНОСНО ВЪЗМОЖНОСТТА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ ЗА НЕСЪТРУДНИЧЕЩА ТРЕТА ДЪРЖАВА

- (105) С оглед на направените по-горе заключения по отношение на неизпълнението от страна на Тайван на неговите задължения съгласно международното право като държава на знамето, пристанищна държава, крайбрежна държава или държава на пазара и непредприемането на действия за предотвратяване, възпиране и премахване на ННН риболов, тази държава следва да бъде уведомена в съответствие с член 32 от Регламента относно ННН риболов за възможността да бъде определена за държава, която Комисията счита за несътрудническа трета държава в борбата срещу ННН риболов.
- (106) В съответствие с член 32, параграф 1 от Регламента относно ННН риболов Комисията следва да уведоми Тайван за възможността да бъде определен за несътрудническа трета държава. Комисията също така следва да предприеме по отношение на Тайван всички действия, предвидени в член 32 от Регламента относно ННН риболов. С оглед на добрата администрация следва да бъде определен период, в рамките на който тази държава може да представи писмени отговори на уведомлението и да коригира положението.
- (107) Освен това уведомяването на Тайван за възможността да бъде определен за несътрудническа трета държава нито изключва, нито автоматично предполага предприемането от Комисията или от Съвета на определени по-нататъшни стъпки за целите на определянето и съставянето на списък с несътруднически държави,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член единствен

Тайван се уведомява за възможността да бъде определен от Комисията за несътрудническа трета държава в борбата с незаконния, недеклариран и нерегулиран риболов.

Съставено в Брюксел на 1 октомври 2015 година.

За Комисията

Karmenu VELLA

Член на Комисията